

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR 409
din data de 08.12.2010**

Dosar nr. 68/2010

Petiția nr. 1549/25.02.2010

Petent: U C

Reclamați: Ministerul Justiției
 Autoritatea Națională pentru Cetățenie

Obiect: tergiversarea soluționării de către autoritățile abilitate a
 ordinului pentru redobândirea cetățeniei române.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 U C

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului .

I.2.1. Autoritatea Națională pentru Cetățenie, București, str.Petofi
 Sandor, nr.47, sector.1

I.2.1 II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează cu privire la inacțiunea Autorității Naționale pentru Cetățenie , de a transmite, în termenul prevăzut de lege, a ordinului de redobândire a cetățeniei române ,solutionat pozitiv, către Ministerul Justiției în vederea punerii în executare.

III. Procedura de citare

3.1.În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților în ziua de 30.09.2010. Părțile au fost absente.

IV. Susținerile părților

4.1. Petenta susține că a depus cerere de redobândire a cetățeniei române din anul 2003, aceasta fiind soluționată pozitiv în data de 15.10.2009.

4.2. Petenta susține că în conformitate cu prevederile legale în vigoare de la avizarea pozitivă a cererii de redobandire a cetățeniei, Ministerul de Justiție constatând îndeplinite condițiile prevăzute de lege, emite de îndată ordinul de acordare sau de redobândire a cetățeniei după caz .

4.3. Petenta susține că a întreprins numeroase demersuri la autoritățile abilitate în cauză, însă fără un răspuns din partea acestora, astfel în condițiile în care viza îi expirase , fiind nevoită să se deplaseze în Republica Moldova pentru a face o nouă viză pentru reintrarea în România, toate costurile au suportate de către aceasta.

4.4.Petenta susține că Ministerul Justiției practică o politică discriminatorie față de etnicii români din Republica Moldova în comparație atât cu etnicii români din alte țări cât și față de cetățenii de alte naționalități care solicită dobândirea cetățeniei române, în condițiile în care cetățenii arabi și de alte naționalități dobândesc cetățenia română în maxim 6 – 8 luni de zile fiind și publicați în M.O, iar etnicii români din S.U.A., Germania, Israel de asemenea, numai cetățenii din Republica Moldova care au avut cel mai mult de suferit de –a lungul timpului sunt tratați într-un mod cu totul discriminatoriu.

4.5. Petenta susține că se consideră supusă unei forme de excludere, respingere și marginalizare privind accesul la serviciile publice administrative și juridice ale statului român.

4.6. Petenta consideră de asemenea că Ministerul Justiției a depășit orice limită a rezonabilității atunci când a fost obligată să aștepte peste 7 ani

soluționarea cererii de redobândire a cetățeniei române, iar după primirea acestui aviz pozitiv, deși legea prevede acordarea Ordinului de Îndată este nevoită să aștepte de peste 4 luni primirea acestuia, iar conform practicii în vigoare de la data obținerii acestuia v-a fi nevoită să mai aștepte alte câteva luni până la data la care v-a fi programată pentru depunerea jurământului.

V Susținerile părții reclamate

5.2. Urmare a solicitărilor procedurale ale CNCD ,prin adresa înregistrată cu nr. 3304/27.04.2010, Ministerul Justiției precizează faptul că , în petiția de față nu se poate vorbi de un refuz sau o tergiversare a soluționării cererii , având în vedere existența unui număr extrem de mare de cereri pentru dobândirea/redobândirea cetățeniei române înregistrate, precum și ținând seama de procedura existentă înainte de modificarea legii nr.21/1991, legea cetățeniei române, republicată.

5.3. Ministerul Justiției precizează de asemenea că potrivit cadrului legal existent înainte de modificarea Legii cetățeniei române, Comisia pentru Constatarea condițiilor de acordare a cetățeniei române analiza cererile mai sus menționate , de două ori pe săptămână, în ordinea cronologică a înregistrărilor. Acesta fiind alcătuită din judecători de la Tribunalul București, în prezent Comisia nu mai este formată din judecători , și funcționează permanent prin înființarea Autorității Naționale pentru Cetățenie.

5.4. Ministerul Justiției susține că cererea care formează obiectul dosarului nr.1451/RD/2003 a primit avizul pozitiv din partea comisiei pentru cetățenie în sedinta din 15.10.2009. Ulterior prin Ordinul Ministrului Justiției nr.646/C/02.03.2010 a fost aprobată cererea de redobândire a cetățeniei române urmând ca petenta să depună jurământul de credință potrivit legii, în termen de 3 luni de la data comunicării ordinului menționat mai sus.

5.5. De asemenea Ministerul Justiției susține că până la modificarea legii 21/1991, legiuitorul nu a prevăzut un termen în care comisia pentru cetățenie era obligată să verifice îndeplinirea condițiilor necesare acordării sau redobândirii cetățeniei române, în prezent , potrivit art. 14¹ din lg.21/1991 republicată Comisia va verifica îndeplinirea condițiilor necesare acordării sau redobândirii cetățeniei române potrivit art. 10¹ într-un termen care nu va depăși 5 luni de la data înregistrării cereri. Dat fiind faptul că cererile de redobândire a cetățeniei române formulate în temeiul art. 10¹ din lg.21/1991, republicată sunt într-un număr foarte mare comparativ cu celelalte cereri formulate în baza acestui act normativ, ceea ce conduce la procesarea și soluționarea lor într-un ritm mai lent, mai ales în condițiile în care la momentul transmiterii acestui punct de vedere Autoritatea Națională pentru cetățenie se află încă în curs de organizare, mai mult termenul prevăzut de lege în prezent, pentru soluționarea acestor cereri, de maxim 5 luni este valabil numai pentru cererile înregistrate după adoptarea OUG 36/2009, act normativ care nu poate fi aplicabil retroactiv, astfel pentru a evita crearea unui blocaj în soluționarea cererilor în contextul modificărilor legislative menționate , legiuitorul a prevăzut un termen și pentru soluționarea celorlalte

cereri aflate pe rolul fostei Direcții Cetățenie și încă nesoluționate din motive obiective. Din acest motiv, fiind vorba despre două situații diferite și soluțiile de ordin legislativ identificate au fost unele diferite, scopul fiind în ambele situații necesitatea eliminării oricărei prelungiri nejustificate a procedurii de dobândire și acordare a cetățeniei române, fără a se putea reține în acest caz și un caracter discriminatoriu al acestei modalități de soluționare, respectiv , cu privire la speța în cauză se observă că cerea de redobândire formulată de petentă a fost soluționată cu respectarea termenului de 5 luni instituit prin OUG nr.36/2009 pentru modificarea și completarea Legii Cetățeniei Române nr.21/1991, fiind astfel aplicată întocmai procedura prevăzută de lege pentru redobândirea cetățeniei române, motiv pentru care nu pot fi admise susținerile petentei referitoare la pretinsul tratament discriminatoriu comparativ cu alte cereri formulate în baza legii 21/1991.

5.6. Prin adresa înregistrată la CNCD cu nr.3306/27.04.2010, Autoritatea Națională pentru Cetățenie precizează că cererea de redobândire a cetățeniei române formulată de către petentă a primit aviz favorabil în data de 15.09.2010, fiind aprobată prin Ordinul Ministrului Justiției nr.646/03.02.2010, iar la data de 29.04.2010 petenta a depus jurământul de credință față de România primind certificatul de cetățenie nr.12726.

5.7. Autoritatea Națională pentru Cetățenie consideră că petenta nu a fost discriminată , cerea domniei sale urmând procedura de soluționare legală, cu atât mai mult consideră că dimpotrivă alți petenți ar fi fost discriminați dacă , cedând presiunii exercitate asupra direcției prin petițiile repetate ale petentei s-ar fi soluționat cu precădere dosarul domniei sale.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Raportat la obiectul petiției dedus soluționării, Colegiul Director reține că petiția ața cum este formulată prezintă un prezumtiv tratament diferențiat privind soluționarea cererilor depuse în vederea dobândirii/redobândirii cetățeniei române de către organele abilitate în acest sens.

În drept, Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, al (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau

degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

În conformitate cu **O.G. nr. 137/2000**, republicată, CNCD este „garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte” (art. 16), fiind „responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din curpînsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării” (art. 18).

În vederea analizării situației de fapt prezentate în petiție și pentru a constata existența unei fapte de discriminare, trebuie avute în vedere mai multe aspecte:

1.Existența tratamentului diferențiat

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de **România prin Legea 30/1994**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75).

În acest sens, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a analizat în ce măsură în cauza sesizată a existat un tratament diferențiat și dacă acest tratament nu își găsește o justificare obiectivă sau rezonabilă.

2.În ce măsură tratamentul diferențiat a constituit o faptă de discriminare

Potrivit legislației privind prevenirea și combaterea discriminării, pentru ca o faptă să fie considerată ca fiind faptă de discriminare, aceasta trebuie să întrunească, cumulativ, următoarele condiții:

- *fapta să constea într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință.*

În cazul dedus spre soluționare Colegiului Director al CNCD, petenta susține că cererile de redobândire a cetățeniei române provenind de la persoane din Republica Moldova sunt soluționate cu întârziere sau nu sunt soluționate, față de cererile de redobândire a cetățeniei române a persoanelor din alte state, spre exemplu din Israel, Germania, SUA.

Colegiul director al CNCD a analizat petiția având în vedere datele statistice furnizate de către Ministerul Justiției și Autoritatea Națională pentru Cetățenie, potrivit prevederilor art. 20, alin. 6 din O.G.nr. 137/2000 cu privire la invocarea datelor statistice ca mijloace de probă. Astfel, potrivit Planului de măsuri pentru eficientizarea activității Comisiei pentru Cetățenie și funcționarea permanentă a acestui serviciu s-a înființat Autoritatea Națională pentru Cetățenie, care în prezent verifică îndeplinirea condițiilor necesare acordării sau redobândirii cetățeniei române potrivit art. 10¹ din lg.21/1991 republicată, într-un termen care nu va depăși 5 luni de la data înregistrării cereri.

De asemenea Colegiul constată avizarea favorabilă a cererii de redobândire a cetățeniei române, precum și obținerea certificatului de cetățenie atât de către petentă cât și de alți cetățeni din Republica Moldova precum și din alte state, aflați în situație similară cu a petentei, respectiv, până la data de 15 septembrie 2007 au fost soluționate 3666 de cereri (Republica Moldova) în baza art. 10¹ din Legea nr. 21/1991, 4298 de cereri (Republica Moldova) în perioada septembrie 2007 – octombrie 2008), în aceste condiții nu se poate constata existența unui tratament diferențiat al persoanelor provenind din Republica Moldova, având în vedere faptul că a existat un număr de cereri soluționate favorabil pentru persoane care au depus cereri de redobândire a cetățeniei provenind din Republica Moldova.

În acest context, Colegiul Director al CNCD nu poate constata faptul că Direcția Cetățenie a Ministerului Justiției a tratat diferențiat persoanele din Republica Moldova cu privire la soluționarea cererilor de redobândire a cetățeniei române față de persoane provenind din alte state.

- *deosebirea trebuie să aibă la bază unul sau mai multe criterii de discriminare. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

Potrivit petiției transmise, criteriul pe bază căruia petenta ar fi fost tratată diferențiat era cel al provenienței din Republica Moldova.

Având în vedere faptul că Direcția Cetățenie din cadrul Ministerului Justiției a soluționat favorabil un număr de 7964 de cereri aparținând persoanelor din Republica Moldova până în octombrie 2008, nu se poate vorbi de un tratament diferențiat bazat pe acest criteriu.

- *deosebirea bazată pe unul dintre criteriile de discriminare prevăute de lege are drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.*

- *măsura să nu fie justificată obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.*

În acest sens se constată că motivul pentru care Direcția Cetățenie din cadrul Ministerului Justiției a soluționat cererile de redobândire a cetățeniei române într-un termen îndelungat se datorează numărului extrem de mare de cereri adresate acestei direcții, precum și lipsei unor dispoziții legislative care să fi prevăzut expres un anumit termen de soluționare, și nu din cauza unui tratament diferențiat exercitat asupra persoanelor din Republica Moldova.

Colegiul Director, examinând petiția, actele depuse la dosar, dispozițiile legale incidente, constată că sesizarea nu întrunește elementele constitutive prevăzute O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, pentru a fi calificată drept faptă cu caracter discriminatoriu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (3) din Ordonanța nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 alin. (1) lit g), art. 3 alin. (2), art. 5 alin. (8) și art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1194/2001 privind organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu modificările și completările ulterioare cu unanimitate de voturi

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare conform O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare
2. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte
3. o copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului și o copie Autorității Naționale pentru Cetățenie.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

VASILE Vasile-Alexandru – Membru

Redactat DTN

Tehnoredactat VNC

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

